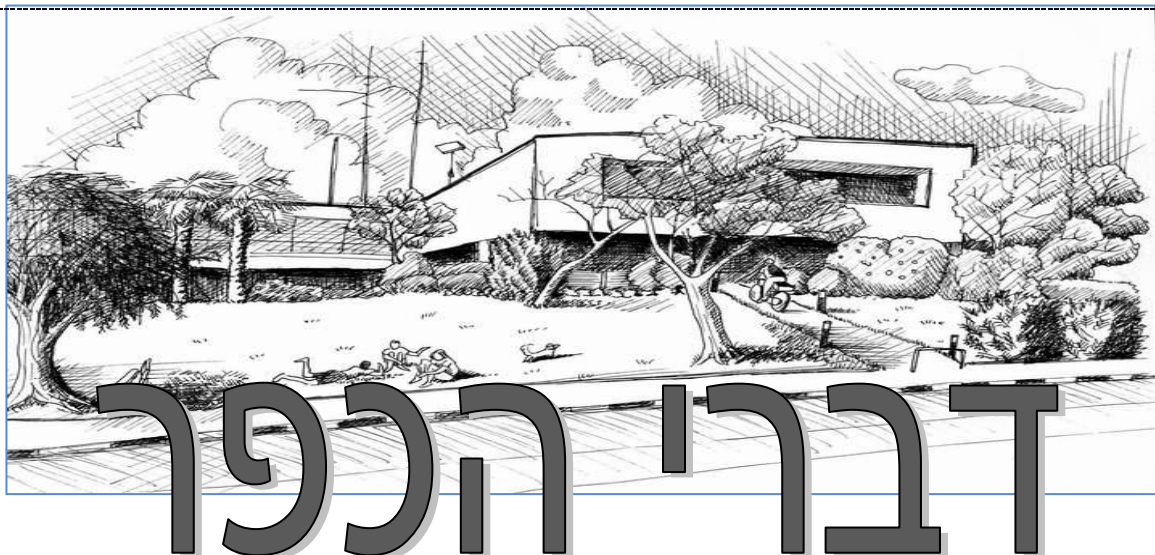

גיליון מס' 2486* י'ג בטבת תשע"ו *25 בדצמבר 2015
 כפר הנשיא * עלון פנימי
 עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

מזל-טוב

ימי הולדת

1.1 אורי חייט
שירן הרמץ

28.12 פיליס קולט
מיכה ליפשיץ
מעין אור ברט (נכד קוניגס)

29.12 הדר בסו

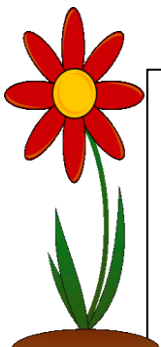
30.12 ירדן גליק (נכד)
רפאל סלע (נכד)

31.12 גלעד שטיינר

ימי נישואין

29/12 יסמין ודן בכר

נזכור

מר שמואל וולפסדורף	21.12.94	בטבת תשנ"ה	יח
יענקל מנדזיגורסקי	27.12.07	בטבת תשס"ח	יח
גב' ראי קולט	7.1.99	בטבת תשנ"ט	יט

היכוננו היכוננו !

טיול משק לפרדס!

בשבת 26.12.15 בשעה 09:00

ניפגש באמפיתאטרון

מצוידים בכובעים, מים, נעלים נוחות

ואוכל טעים שהכנו לפיקניק המשותף

ונצא לטיול רגלי, לא קשה, של כשעה לכול כיוון.

בטיול ישולבו פעילויות חברתיות,

כשנגיע לפרדס נערוך פיקניק משותף ליד

המדורה, נכין פיתות על הטאבון,

ונאכל את המאכלים שכול משפחה תכין ותביא לטיול .

מומלץ להביא מצב רוח טוב!

בואו בהמוניכם!

להתראות

צוות הגיבוש הקהילתי

לאה כץ, לאה ומוטי בן אדיבה, זהר ושאול וולפסון,

מיכי קורן, מיה קפלן ויוחאי וולפין

הנחה בארנונה לאימאים

כל פנסיונר מקבל אוטומטית הנחה של 25% בארנונה מהמועצה האזורית.
מי שהכנסתו החודשית קטנה מהשכר הממוצע במשק – 9687 ₪ ליחיד או
14530 ₪ לזוג, רשאי להגיש בקשה להנחה נוספת. לשם כך יש למלא טופס
ולהגישו למחלקת הגבייה במועצה.

ביום ראשון 27.12 בין השעות 10:00 ל 11:00 אשב במפגש ואעזור למעוניינים
במילוי הטופס.

יש להביא תלוש שכר אחרון מחודש נובמבר.

להתראות
נורית

במלל טוב
בן נולד
לאנדר ואורי צוילאל
(תושבים בהרחבה)
אח לאספר
ברכות לכל המשפחה

במלל טוב
בן נולד
לאורי הדר וטלי מלכה
אח לאמיה
נכד ארונת ונתן ברק
שפע ברכות לכל המשפחה

bonbi.co.il

עונג שבת במועדון

ביום שישי זה 25.12.2015

קבלת שבת 18:00

ארוחת יום שישי משותפת 19:00
וערב חברתי

'It's a naïve domestic Burgundy without any breeding, but I think you'll be amused by its presumption.'

הארוחה בסגנון קדרת המזל (pot luck)
כל אחד מביא מאכל לשולחן המרכזי.

.1

תביאו גם אורחים!!!

מה להביא? נא להתייעץ עם שרה דבולט.

רצוי להביא כלי אוכל פרטיים.

מקווים לראותכם:
רא"י, שרה ד., ציפה

האיזון הקדוש...

בוודאי רובכם מצאתם כמוני בתא הדואר בסוף השבוע החולף בין יתר הניירת המיותרת גם את הדיווח היבש והלקוני שעסק בעניין האיזון הקדוש... אין לי בעיה "לצאת מהארון" (במקרה זה ארון קבורה...) ולהתוודות שאנחנו נמנים על אותן 15 משפחות "סוררות" המאיימות על הסדר החברתי התקין והמופתי או איך שהוא מנוסח באותה הודעה.

לא מונית, לא התבקשתי ואני לא מייצג את אותן משפחות, אבל מכיון שאני מכיר הייטב את רובן לפחות, אני יכול לומר בוודאות שהניסוח הנ"ל לא ממש מפתיע אלא מאפיין את הגישה הצינית והחד צדדית, של הצוות המדובר או מי מטעמו...

לא סיפרו לכם ולא דווח בשום מקום על הדרישה האלמנטרית **לשקיפות מלאה** של התהליך. הרי באיזון מדובר בחשבון פשוט. טור החייבים חייב להיות מאוזן לטור הזכאים... וכי איך נדע שאכן כך הדבר???

גם לא דווח לכם על ההצעה, להפריד מקופת האיזון הכללית את הכסף המגיע כביכול לאותן משפחות שבחרו מרצון החופשי לעזוב את ביתן לטובת בית מגורים חדש שייבנו לעצמן. זכותם ורצונם במקומו מונח, אך באותו הזמן ממש בתייהם המקורים מושכרים בכסף רב ואותם בתים גם יימכרו במוקדם או במאוחר, והנה נמצא לו מקור מכובד לקופת האיזון הקדוש, אך מי מוכן לשמוע.

מכיון שלא סיפרו לכם אז הנה כמה מספרים ועובדות לפחות לגבינו. בשנים של תהליך השיוך ניגבו, שלא לומר ניגזלו מאיתנו קרוב ל-120,000 ש"ח ויותר (לנו אין חשש משקיפות...) שווים של נקודות הזיכוי בגין ילדים שמעניקה המדינה. בנוסף, המערכת לקחה את הכספים שהעניקה המדינה כתמיכה ומענק להרחבת ביתנו- למי שיש לו ילד חמישי ויותר -ותובעת כעת לקופת האיזון החזר על אותה משכנתה שניתנה בזמנו עבור אותה הרחבה. לפני 12 שנה למי שזוכר נפצתי קשה מאוד בתפקיד בקיבוץ. לא רק שהמערכת הקיבוצית, לא עשתה הרבה כדי לעזור לי למצוא את זכויותי כתוצאה מאותה פציעה – אנחנו נאלצנו לממן את הרוב המוחלט מכיסינו. גם את המעט שהיה ביכולתה לעשות, כמו תשלום ההפרש על גימלת הנכות הניתנת לנו, בין המשכורת המדווחת לביטוח הלאומי (הבסיס עליו מחושבת הגימלה), לבין המשכורת בפועל. המערכת סרבה לעשות והתכחשה למחויבותה זו, ושלחה אותנו להתעמת מול חברות הביטוח השונות, שטענו באמצעות עוכרי דין (לא טעות דפוס) גם בשמכם אולי תשמחו לדעת, שלמעשה **כול האחריות** לאותה תקיפה ופציעה מוטלת עליי!!! כן חברים יקרים די

התביישתי לספר ולהודות (גם בפני עצמי) לאורך שנים כי אלו הם פניו האמיתיים של ביתי הקיבוצי. למי שכן העזתי לספר, סירב פשוט להאמין!!

בזמן שאנו מתבקשים לשלם בעבור אותו איזון קדוש לחברים אחרים שקיבלו הכול מהקיבוץ באותן שנים שמחות ועליזות כולל מימון מלא ללימודי בנים, חוגים ועוד גם את כבשת הרש של השתתפות חלקית ומגוחכת של כ-5000 ש"ח לשנת לימודים הוחלט לבטל (לגבינו זה אומר מיידית עול נוסף של 90,000 ש"ח $5000 \times 3 \times 6$) אבל למי איכפת... החשבון עוד נמשך וכמו שהצעתי בזמנו (בכתב) לצוות - הבה נתחשב - ומי שחייב ישלם...

לכן כשתצביעו בקרוב ותסמיכו את הצוות לנקוט "בכול הצעדים הנדרשים" לפחות חשוב מבחינתי, שתדעו מספר עובדות ופרטים נוספים. אתם מוזמנים לבוא אלינו ולשמוע.

שאלתם את עצמכם פעם, מדוע זה גזרנו על עצמנו "גלות פנימית"? מדוע נגדעו חגיגות שבוע הסוכות, עליהן הייתה אחראית דורית (יחד עם טרי כמובן) במשך למעלה מעשור? מדוע נתקעו "הפירורים" כמו עצם בגרון (בעיקר שלנו) - לא לבלוע ולא להקיא... צר לנו מאוד שזה המצב, בייחוד שאנו יודעים שזה לא רק אנחנו המחזיקים באותה הרגשה.

אזלו כוחותיה ויבשו עטיניה של הפרה החולבת, שנקראת משפחת רוזנקרנץ. כנראה שדין של פרות כאלה נחרץ, והן מוצאות את עצמן מובלות ללא כבוד לבית המטבחים. האמת כבר לא ממש חשוב שהשחיטה תהיה כשרה...

אבי ודורית

לכבוד הנהלת הקיבוץ,

אני כותבת מכתב זה בעקבות ההודעה על פיטוריו של גיורא.

כששמעתי את הבשורה כמובן שהייתי בשוק מוחלט מכיוון שעצוב לי נורא שבגלל כסף הקיבוץ שלנו בחר לוותר על עתיד הנוער שלו, על דור העתיד שלו, הדור שבמידה ויהיה לו פה טוב, והמצב הזה בכלל לא בטוח, הוא יהיה זה שבעתיד ינהל ויתחזק את הקיבוץ. אז אני חוזרת ואומרת, החלטה כזו פשוט אומרת "אנחנו מוותרים על הנוער שלנו". למה? כי גיורא הוא מנהל החינוך היחיד שהיה אי פעם שגרם לנו להבין שאנחנו באמת רצויים, באמת יכולים להיות חלק מהקיבוץ המתוסבך הזה, היחיד שהיה מעורב בכל דבר שהנוער בקיבוץ לקח בו חלק, גרם לנו לרצות להיות נוער שגדל ומתפתח פה בקיבוץ שבעוד כמה שנים טובות ינוהל על ידנו, גרם לנו להבין כמה זה טוב שיש עוד מבוגר שמעורב בכל חלק בחיינו, חוץ מההורים שלנו כמובן.

חוץ מזה, אני לא יודעת כמה מחברי ההנהלה מודעים לתהליך ולשינוי הענק שעברנו והלוואי שנמשיך לעבור בזכותו הגדולה של גיורא, שינוי שאף איש מעולם ולעולם לא יצליח לעשות. כמה שבן אדם מבוגר יכול להיכנס ככה לחיים של מתבגרים ולא סתם, גם להשפיע ולהיות מן חבר מבוגר. תמיד יש לו פתרון לכל דבר ואני מצטטת: "אקונה מטטה זה אומר אל תדאג". תמיד משדר רוגע והבנה שאין לה סוף!! בנוסף, אני לא חושבת שבחיים תמצאו בן אדם כזה חכם ונעים שיחה, תמיד אפשר לדבר, ועל הכל, על כל דבר יש לו מה לספר ובכזה ביטחון וידע.

הכי קל זה לוותר, אני חושבת שבמהלך תפקידו של גיורא היו כל כך הרבה נקודות שבהן יכול להישבר אבל אנחנו הנוער "הילדים שלו" כל כך חשובים לו במידה שאף אחד לא יבין מלבדנו, שהוא בחר להיות הכי חזק והתמודד עם כל כך הרבה קשיים, אם זה מבחינה תקציבית ומבחינת כח אדם ועם כל בחירה שעשה השקיע כל כך הרבה מחשבה ועשה הכל כדי שיהיה לנו טוב ושהכל יתנהל כרגיל. החלטה כזאת תפגע במערכת קשות!

אנחנו הנוער היינו כל כך חשובים לו עד כדי "הקרבה עצמית" היה נותן מזמנו כל רגע בשבילנו, היה נשאר אתנו עד אמצע הלילה בדיונים סוערים ואחר כך במקום לנסוע הביתה, נשאר לישון במשרד. הכל כדי להיות אתנו על חשבון זמנו הפרטי.

אני בשם הנוער מרגישה כל כך פגועה מההחלטה הזו, פגועה נפשית ופיזית. לעצור מהלך כל כך חשוב בשיאו. פשוט טעות!!!

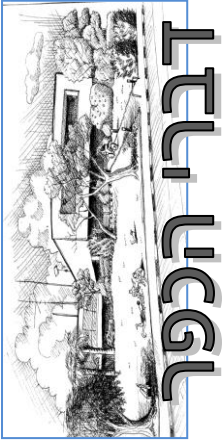
היינו רוצים לדעת ממה נובעת החלטה כזו גדולה. ניסו להסביר לנו מבחינה כלכלית ועדיין לא הבנו למה צריך לנקוט בכאלו מעשים, החלטות כאלה מונעות מאתנו את האמון במבוגרים.

בכבוד רב וציפייה עצומה למחשבה שניה בנוגע להחלטה הזו, החלטה גורלית שתשנה את המצב הקיים באופן קיצוני ומאד לא טוב!!

בברכה,

יערה ויסבקר

סוף הדרכ או התחלה חדשה?

דברי הכפר עומד בפני שינוי גדול. ראשית, העורכת שושנה מסיימת את תפקידה כאן.

יש לאומר שעריכת עלון שלא תמיד משקף קונצנזוס, היא משימה בלתי אפשרית כמעט. ושושנה החזיקה היטב ברסן העריכה במשך 15 שנה!! הלוואי עלינו אנשים עם התמדה כזאת.

שנית, העלון כבר איננו מובן מאליו. יש הדובקים בו בחירוף נפש ויש החושבים שהוא מיותר לגמרי; בעידן האינטרנט, פייסבוק, וואטסאפ וכיוצ"ב. אז מה עושים? זוהי שאלה שלטעמי צריכה להיות מוטלת על החברה כולה ולא רק איזה צוות מקרי.

לצורך כך נסיתי לאסוף כמה תגובות ואותם אני מביא כאן - לשיפוטכם. כל מה שהובא להלן הינו באישור הכותבים ועל דעתם בלבד.

דוד אלמן

לא לא לא !

שלום דויד

הרגע הגיע דבריי !!! דבר שאני מחכה בשבילו כול סוף שבוע !!!
כמו שאתה יודע אני נולדתי בקיבוץ. הייתי בת כיתת מרום. עזבתי את הקיבוץ לפני 20+ שנים

אני קיבוצניקית בדם ואני כול כך אוהבת את קיבוצנו הקטן. הדרך היחידה שיש לי לראות ולשמע וליהנות מהחיים שלי מחוץ לקיבוץ, זה דיבריי הכפר !!!! דבר מדהים שמחבר אותנו מכול קצוות העולם !!!

בבקשה תמשיכו את המסורת המיוחדת שהיא רק שלנו

Keep Divrei alive and kicking . It's connecting us !!!!

Regards

לימור (ג'קסון) קוסובר

דויד שלום

צר לי לשמוע שאתם חושבים להפסיק את תפוצתו של ה עיתון ה אגדי דברי הכפר. אני לגמרי מבין את הסיבות שהובילו להחלטה זו. האשמה היא של כולנו ששקועים במרוץ החיים ולא מוצאים כמה דקות לכתוב לדברי. רציתי רק להודות לכל הנוגעים בדבר בעריכה ובתפוצת של העיתון.

יהיה חבל שהכל יגמר. אני רק יכול לדבר בשמי, אך דברי תמיד היה קרן אור שייצגה את הבית האמיתי, שבו גדלנו ואליו אנחנו תמיד מתגעגעים, יחד עם המאמרים ופינה הוויזואלית בזיכרונות תמיד חוזרים. כאשר אתה שקוע בעבודה ותובע ב emails פתאום מופיע המייל של דברי, זה כמו גל של רוח קרירה ביום של חמסין. אני מפסיק הכל נישען לאחור שוכח מהכל ופשוט נהנה מלקרוא את דברי, ולתת למחשבות לנדוד חזרה הביתה. שוב אני רוצה להודות לכל הצוות, ומקווה שהחלטה תשתנה ודברי ימשיך לחיות ויתן לנו פעם בשבוע, טעם של בית עם נוסטלגיה. קורא מתמיד.

עידן שובל

This is Robin Singerman Delgado. Former Kibbutz member.
I love receiving your email newsletter so I can keep updated on the current news of the kibbutz that I still feel in my heart is my home

.
David. I know it's a tedious task to prepare a weekly publication, since I do that for my clients. How about 2x a month vs 4x?
SUGGESTION: Maybe have the senior high school class take this on as a mitzvah project, under your supervision, and that engages them also into the life of the Kibbutz which is crucial. They can have Jr. reporters ALSO reporting on different story lines. They can also create stories for their generation also, encouraging new readership!!!

This generation is more savvy on the computer and can create a new design....no offense taken. (Publisher is a great program) for a pdf format, great photos etc.

Maybe they can earn school credits? Then they pass the task on to the next year's class.

Hope this helps!

Again, I hope there is an immediate, creative solution.

Kids will buy into do this if you package the responsibility with a "bow".

In Health!!

Robin Singerman Delgado

היי דוד

אני מבינה כמה חשוב לקבל פידבק! ראשית, תודה לך על ההעברה המסורה של דברי בכל שבוע.
אפשר לומר שעבורי זה כמו התמכרות, אני רגילה לקבל את המייל בכל שבוע, וכשזה לא מגיע - יש תחושה של חוסר...
אבל, אני לא חיה בקיבוץ ואינני מעורבת במתרחש ביומיום שם.
ואינני חושבת שהעיתון מביא תמונה אמיתית של המתרחש בקיבוץ. מה גם שהיה ויכוח בעבר על הצנזורה שמופעלת עליו...

עכשיו, כששני הוריי כבר אינם, אינני יודעת איזה קשר ומעורבות עוד תהיה לי עם הקיבוץ, כשמה שנותר לנו שם זו דירה ושני קברים...

אז, לי אישית, מעבר להרגל ולתחושה של קשר מסויים עם האנשים והמקום, אינני בטוחה כמה המשך העיתון וקבלתו חשובים לי.
יתכן גם שאכן הזמנים משתנים והפורמט הזה נהייה פחות רלבנטי ואקטואלי.
אז, זו דעתי, ושוב - הרבה תודה והערכה לך ולשושנה על המאמצים התמידיים שלכם!

שבוע טוב ובברכה
מיה בן חנוך

Hi David,
I love receiving Divrei and would be sad to see it go.
Love to all of KH,

Moira Grueneberg (As in Moira & Jeremy)

I so look forward to reading Divrei every week!
Please don't discontinue it!!!!!!!
We want Divrei! We want Divrei! We want Divrei! ...

Dina Bidek

דבר העורכת

ובכן, אכן, זה קורה.
זהו הדיאלוג האחד לפני האחרון של 'דברי הכפר' שיוצא
מתחת ידי כעורכת.

הודעתי על סיום תפקידי, עבודתי כעורכת, לפני כחודשיים,
פשוט משום עצייפתי. וכשה נאמר, זה נאמר.
והדיע זמן שמישהו אחר ייקח את השרביט בידי ויוציא את
'דברי הכפר' העדכן! זה שמתאים לתקופה הזו, לצולם
המתנה סביבנו.

הפוע הבא יצא (דרכי) הדיאלוג האחרון.

זוה חשיבה עובד בנושא המשק קיומו של העלון.
כמו כן, כל אחד אחר מוזמן לחשוב, לאן משיבים מכאן
והלאה עם העלון המקום ביותר בין מי שרוצים בו.

שונה שרקי

מעגלים עידן רייכל

במקום שהיום נגמר
בזמן שהלב מתחיל
לילה חוזר ומתגבר
ונסגרים מעגלים

יש תנועה מדומה
ורכבות חוצות הרים
בחזרה לנקודה
בה נסגרים מעגלים

מעגלים, מעגלים
איך שאנחנו נשארים
בסיבובים של החיים
נאחזים באנשים

מעגלים, מעגלים
איך שאנחנו נשארים
מתעוררים ליום חדש
חוזרים ושוב מנסים.....

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

התאווה לעוד...

התיישבו החמור ובעל הבית, בשעת הפסקת הצהריים
לשיחה אותה נהוג לכנות: דיבור ב"גובה העיניים"
"אני לא מבין" נער החמור "אבל בהחלט מוכן ללמוד!
מהיכן נובעת אצלכם בני האדם, התאווה הזאת לעוד!
עוד כוח! עוד ועוד כסף! עוד יוקרה ועוד כבוד...
מרדף בלתי פוסק, ותיאבון חסר גבולות..."

"אצלנו למשל, מלך החיות האריה בכבודו ובעצמו
קם בבוקר רעב ויוצא לצוד את פת לחמו
תופס איזה קורבן שעיר - "אללה ירחמו"
אוכל ושובע - טורף כפי יכולתו
עושה "גראפס" - ואז קם והולך לדרכו
מותיר הרבה יותר משאריות של עור ועצמות
לתן, לצבוע, לנשר ולעיט, זוללי הנבלות..."

"תראה" מנסה הבוס להצטדק קלות
"כתוב אצלינו במפורש אפילו במקורות:
ארדוף אשיג, אחלק שלל...
כך שלהתעלם מן הכתוב – הוא דווקא היוצא מן הכלל...
"ארדוף" "אשיג" השיב החמור אני מבין, "אבל שלל אחלק...
אתה בטח שעלי עכשיו צוחק...
מי אצלכם בחלקו מוכן להסתפק?..."

"יש משהו בדבריך, אודה ולא אבוש" אמר האיש
ישנה חמדנות מסויימת... אין טעם להכחיש...
אבל אתה מגזים לכול הדעות
אולי תביא לי כמה דוגמאות?..."

"דוגמאות? גיחך החמור, אתה רוצה דוגמאות?
לא יספיקו לי, גם בידיים וגם ברגליים כול האצבעות...
דוגמנית על, שף צמרת, זמר חתונות
עושים מיליונים אך "שוכחים" להוציא קבלות...
בעצת עורכי דינם חוזרים שוב ושוב על אותו ניגון

"לא ידעתי" מתממים בדרכם לרחמי עיסקת הטיעון...
גנרל בדימוס, פוליטיקאי "עתיר זכויות" במקום "לפרוש בשיא"
לוטש עיניים לעוד שררה, ולא פחות אלא אל בית הנשיא...
משם יוכל בנפש הומיה וביד חפצה
להשתין על כולם, היישר מן המקפצה...
שנים היה ידוע לכול שאותו סחבק עילג אך נחמד
"עושה לביתו" הרבה מאוד "בוחטות" מן הצד...
טייקונים עשירים כקורח, עומדים בתור לתספורת...
מותירים קופה ריקה וחרבה, כמו לאחר שנת בצורת...

ואתה? מה איתך? שואל בעל הבית בנימה של הומור
"אתה בעצמך לא חושק בעוד?"
"לא תודה" משיב ברצינות תהומית החמור
"מה השתגעתי? עוד כמו חמור לעבוד"...
למרות שגם לעניות דעתך אני לא ממש חכם גדול
יש גבול לכמה קש אני מוכן להמשיך לאכול...
מלך לא אהיה גם אם על ראשי יניחו כתר?
מוותר על הכבוד המפוקפק של קבלה בסתר...
לכן ברור לי היום, אפילו יותר מתמיד
כשאין לך כלום, אין לך גם מה להפסיד..."

וכך באה לקיצה אותה שיחה קצרצרת:
הכלבים נובחים - אבל כידוע - השיירה עוברת...
יש מי שעובד וטורח, יש מי שכול הדרך לבנק חוגג
יש מי שבחלקו שמח, יש מי שרק לעצמו דואג...
כול מי שקרוב לצלחת חומד ולוקח - העולם כידוע - כמנהגו נוהג...

אבי

תודה לך אבי. על החוכמה הרבה שמאחורי המילים, על הכתיבה המופלאה,
על החריזה, על המסרים. על ההתמדה.
בשנת 2011 פתחת פינה משלך בעלון, ומאז לא החסרת אף שבוע.
עד היום הוצאת מפרי עטך 255 מאמרים "מפי הנוער". אקטואליה במיטב
בטוייה. אני נהניתי מכל מילה. ואני בטוחה שגם כל מי שאוזניו בראשו.
אתה מעשיר ומרומם את העלון שלנו. כה לחי! והמשך בדרכך (לדבר בשם
ה"חמור").

בשם כולנו (העורכת) שושנה שרקי

לתת מכל הלב

אישה חכמה טיילה בהרים ומצאה אבן יקרה בין אבני הנחל.
למחרת פגשה מטייל שהיה רועה את צאנו, האישה פתחה את הצרור
שלה וחלקה איתו את המזון שברשותה.
ראה האיש את האבן היקרה בצורות האישה, התפעל ממנה וביקש
מהאישה שתתן לו אותה.

האישה נתנה לו את האבן והאיש עזב, שמח על מזלו הטוב.
הוא ידע שאם ימכור את האבן היקרה, כל חייו לא ידע מחסור.

כעבור ימים אחדים חזר האיש והחזיר לאישה את האבן שלה.
"מה קרה?" שאלה האישה.
"חשבתי על זה", אמר האיש, "האבן שנתת לי יקרה ובעלת ערך,
אבל אני מחזיר לך אותה בתקווה שתתני לי משהו אחר – רב ערך
יותר... האם תוכלי לתת לי את הדבר הזה בקרבך שאיפשר לך
לתת לי את האבן?"

הפינה הויזואלית

מסיבת סוכות בגן שקד.... (כיתת חרמון? מי יודע?)

נבחרת החלומות של כפר הנשיא - ההורים תמיד חלמו שינצחו את הילדים, וזה לא קרה!! אבל עיקר הכייף היה בקהל האוהדים הגדול!

שבת שלום

דוד אלמן

Village Voices 25.12.15

Yfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 5 - #52

Merry Christmas & a Happy New 2016!

Birthdays:

28.12	Phyllis Collett	29.12	Hadas Basso
	Michah Lifschitz	30.12	Yarden Gliack (grandson)
	Maayan Or Bart (Koenegis g/d)		Raphael Sela (grandson)
		01.01	Ori Chait
31.12	Gilad Steiner		Shiran Harmatz

Anniversaries

29.12	Yasmin (Collett) & Dan Becher
-------	-------------------------------

Commemorations:

21.12.94	Mr. Samuel Wolfsdorf	טבת תשנ"ה	י"ח
27.12.07	Yankel Mendzagorski	טבת תשס"ח	י"ח
07.01.99	Mrs. Ray Collett	טבת תשנ"ט	י"ט

NOTICES

Mazal Tov to Tali Malka & Ori Hadar
on the birth of a *son*, brother to Maya.

Congratulations to all the family
Including grandparents Ronit & Norman Barak

Mazal Tov to Inbal & Ori Uziel (new neighborhood)
On the birth of their 2nd child, a son, brother to Ofer.
Congratulations to all the family.

PROPERTY TAX - PENSIONAIRE DISCOUNT

All pensionaires receive a 25% discount automatically. However, you are entitled to request a further reduction if you are single and receive less than 9687 NIS or

a couple who receive less than 14540 NIS combined. To receive a further discount it is necessary to fill in forms and send them to the Regional Council.

On Sunday, 27.11 I will be sitting in the Mifgash from 10:00 - 11:00 to help with enquiries and filling in of forms.

PLEASE BRING YOUR LAST (NOVEMBER 2015) KIBBUTZ TRANSFER RECEIPT WITH YOU !!

Nurit Oren

ONEG SAHBBAT

Friday, 25.12.15 - Kabbalat Shabbat at 18:00 in the Club Room

At 19:00 Pot Luck Dinner - Don't forget to bring dishes & utensils

Come along...and bring friends !

Reggie, Sara D., Tzila Ben-Reshef

HIKE TO THE CITRUS ORCHARD

Saturday 26.12.15 at 9:00

Meeting in the amphitheatre

Please bring: **hat, water, good hiking shoes,**

Food to be added to a communal picnic around a bonfire.

Pita on the Tabun, games and stories.

The hike is about 1 hour each way and not a hard walk.

Just remember to come in a good mood!

Coordinating team: Leah Katz, Leah & Moti Ben-Adiva, Micki Koren,
Zohar & Yisrael Wolfson, Mia Kaplan & Yohai Wolfen

From the Editor's Desk

It's really happening. This is the last issue, but one, that I will be editing. About two months ago I informed the governing powers that I would be finishing my stint as editor of Divrei HaKfar - which I've done each and every week for the last 15 years. The world is changing around us and it's time for someone else to take up the challenge and produce the written weekly news sheet.

Next week is my last issue !

A ThinkTank is already reviewing what can and should be done if we wish to continue printing. Anyone with suggestions is welcome to offer them.

Shoshanna Sharkey

David Ellman has been receiving responses from Divrei readers who reside in very different places world over:

USA - Robing Singerman & dina Bidek

Canada - Limor Kosover

South Africa - Moira Grueneberg

Australia - Idan Shuval

Tel-Aviv - Mia Ben Chanoch

All have told how much Divrei means to them and how connected they feel to receive it.

Robin Singerman has offered some interesting suggestions:

How about 2x a month vs 4x?

SUGGESTION: Maybe have the senior high school class take this on as a mitzvah project, under your supervision, and that engages them also into the life of the Kibbutz which is crucial. They can have Jr. reporters ALSO reporting on different story lines. They can also create stories for their generation also, encouraging new readership!!! This generation is more savvy on the computer and can create a new design....no offense taken. (Publisher is a great program) for a pdf format, great photos etc. Maybe they can earn school credits? Then they pass the task on to the next year's class. Hope this helps! Again, I hope there is an immediate, creative solution. Kids will buy into do this if you package the responsibility with a "bow".